

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. a Mgr. Petra Pospíšila, v právní věci žalobce společnosti **Cobra plus a.s.**, se sídlem Praha 5 - Stodůlky, Tlumačovská 1237, zast. JUDr. Irenou Němečkovou, advokátkou se sídlem Senohraby, Hlavní 145, proti žalovanému **Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování**, se sídlem Brno, Malinovského nám. 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.5.2011, č.j. MMB/0176291/2011,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování ze dne 6.5.2011, č.j. MMB/0176291/2011, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 9.200,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet JUDr. Ireny Němečkové, advokátky se sídlem Senohraby, Hlavní 145.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou včas podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6.5.2011, č.j. MMB/0176291/2011, kterým bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti usnesení o zastavení řízení Finančního odboru Úřadu městské části Brno-Královo pole ze dne 27.4.2010, č.j. 10/4181/OF, toto rozhodnutí bylo zrušeno a řízení s odkazem na ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu bylo zastaveno. Žalobce v žalobě namítl, že byl zkrácen na svých právech, neboť správní orgán je podle § 90 odst. 4 správního řádu oprávněn zastavit řízení pouze za podmínky, kdy jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků. Skutečností, která by mohla

mít význam pro náhradu škody, se žalovaný nezabýval, přes to, že ve svém důsledku tato skutečnost vede k vyloučení možnosti aplikovat toto ustanovení správního řádu. Správní orgán byl proto povinen věc projednat, pokud však řízení zastavil, jde o rozhodnutí nezákonné.

Žalovaný ve svém vyjádření podrobně popsal procesní situaci od počátku řízení, odmítl žalobcem vznesené námitky, vyjádřil přesvědčení, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy a navrhl soudu zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Brně poté, na základě včas podané žaloby, přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 věta první s.ř.s.) a řízení předcházející jeho vydání a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. O žalobě rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s., poté, kdy účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas.

Předmětem přezkumné činnosti soudu je zákonnost rozhodnutí žalovaného ze dne 6.5.2011, č.j. MMB/0176291/2011, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Finančního odboru Úřadu městské části Brno-Královo pole ze dne 27.4.2010, č.j. 10/4181/OF o zastavení řízení o žádosti žalobce o povolení provozování 7 ks výherních hracích přístrojů v provozovně „Herna bar Pyramida“ na adrese Brno, Štefánikova 42, na dobu od 1.7.2010 do 31.12.2010, jehož důvodem zastavení řízení byl odkaz na ustanovení § 17 odst. 11 zákona o loteriích, které zakazuje povolit provozování VHP v budovách zde uvedených, jakož i v jejich sousedství, přičemž v daném případě v sousedství provozovny se nachází budova, v níž je provozována lékařská praxe, praktické zubní lékařství, přičemž žalovaný po zrušení tohoto rozhodnutí s odkazem na ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu řízení sám zastavil.

Zásadním důvodem žalobního tvrzení je skutečnost, že v dané věci nebyly podmínky pro postup žalovaného podle § 90 odst. 4 správního řádu a že žalovaný se náležitě podmínkami vyplývajících z tohoto ustanovení nezabýval.

Žaloba je důvodná v celém rozsahu.

Žalobce i žalovaný se dovolávají rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 6.4.2011, č.j. 31A 65/2010-71, kterým bylo zrušeno v této věci dříve vydané rozhodnutí žalovaného ze dne 9.7.2010, č.j. MMB/0231081/2010 a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Závěry rozsudku zdejšího soudu se vztahovaly k hodnocení právní otázky, zda v řízení o žádosti žalobce o povolení provozování výherních hracích přístrojů byly splněny podmínky pro zastavení správního řízení pro zjevnou právní nepřipustnost žádosti a zda správní orgán oprávněně žalobci odepřel právo na vedení správního řízení a vydání meritorního rozhodnutí. Původně bylo v řízení aplikováno ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, kdy důvod pro zastavení řízení byl spatřován v tom, že žalobcova žádost byla zjevně nepřipustná.

Při posuzování této právní otázky dospěl zdejší soud k těmto závěrům:

„Podle přesvědčení soudu nelze v dané věci bez dalšího dovodit, že žádost žalobce, o níž bylo rozhodováno, je žádostí zjevně právně nepřipustnou ve smyslu citovaného ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. Právě skutečnosti, kterými správní orgány argumentují v odůvodnění rozhodnutí, musely být nepochybně správními orgány v řízení zjišťovány, jak důvodně argumentuje žalobce, neboť ze samotného obsahu žádosti bez dalšího nevyplývalo, že by této žádosti nemohlo být vyhověno. Podání žádosti, jak učinil žalobce, výslovně připouští zákon a teprve výsledky zjišťování, resp. dokazování ve správním řízení

mohou vést správní orgány k závěrům, zda jsou či nejsou splněny zákonné předpoklady vyplývající z ustanovení § 17 odst. 11 zákona č. 202/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů a v návaznosti na něj i příslušné vyhlášky Statutárního města Brna.

Důvodně rovněž žalobce namítl, že zjevná právní nepřipustnost je neurčitým právním pojmem. Tento právní pojem je nutno vykládat restriktivním způsobem, takovou zjevně právní nepřipustnost ve vztahu k podané žádosti správní orgán neprojednává a řízení bez dalšího zastavuje s odkazem na ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. Z důvodu ochrany práv účastníků řízení je k tomuto způsobu rozhodnutí možno přikročit jen tehdy, je-li již na první pohled zřejmé, že žádosti nelze vyhovět, což znamená, že zjevná právní nepřipustnost musí být patrná již ze samotné žádosti, nikoliv až z výsledků dalšího dokazování nebo zjišťování. Příkladem zjevné právní nepřipustnosti může být např. situace, kdy se žádost o přiznání určitého oprávnění vztahuje pouze k právnické osobě, zatím co ji podá osoba fyzická, jak uvádí též komentář ke správnímu řádu, apod. Smyslem užitého ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu je, aby se zjevně nepřipustnou žádostí nemusel správní orgán po věcné stránce zabývat, protože by to bylo zjevně bezpředmětné a výsledek řízení by byl naprosto stejný. Žádost však nemůže být kvalifikována jako zjevně právně nepřipustná, jestliže při jejím posuzování musí správní orgán uplatňovat správní uvážení nebo vykládat neurčité právní pojmy. Pak musí správní orgán žádost posoudit meritorně a teprve na základě vedeného správního řízení rozhodnout. Dospěje-li správní orgán k závěru o zjevné právní nepřipustnosti žádosti až na základě meritorního posouzení, navíc poté, kdy vyhodnotí právně relevantní skutečnosti (zde ve vztahu k ustanovení § 17 odst. 11 loterijního zákona), přičemž podání žádosti výslovně předpokládá zákon, pak nelze dospět k tomu, že žádost je svou podstatou zjevně právně nepřipustná, např. proto, že by ji podal neoprávněný subjekt nebo že by podání takové žádosti výslovně vylučoval zákon, takže by se takovou žádostí správní orgán vůbec nemusel věcně zabývat. O takový případ se v dané věci nejednalo, naopak správní orgány žádost de facto meritorně posoudily, vypořádaly se s ní věcně a neshledaly ji důvodnou. Je evidentní, že žádost nebyla natolik zjevně právně nepřipustná, že by s ní správní orgán byl oprávněn naložit tak, jak se stalo. Na tomto místě soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.5.2008, č.j. 2 As 74/2007-55, z něhož v této věci vycházel a z něhož vyplývá, že za zjevně právně nepřipustnou je možno považovat pouze takovou žádost, u níž je již na první pohled zřejmé, že jí nelze vyhovět. To především znamená, že tato nepřipustnost musí být patrná již ze samotné žádosti, nikoliv teprve z výsledků dalšího dokazování či zjišťování. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9.1.2008, č.j. 1 As 45/2007-48 (vše dostupné na www.nssoud.cz), pak vyplývá, že zjevná právní nepřipustnost rozhodně nenastává v situaci, kdy na základě podané žádosti správní orgán neuplatňuje správní uvážení či nevykládá neurčité právní pojmy, správní uvážení či výklad neurčitých právních pojmů jsou pouze částí činnosti správního orgánu, existuje celá řada žádostí, na jejichž základě správní orgán neaplikuje ani správní uvážení ani neurčité právní pojmy, a přesto je nucen jednat. Obecně nelze žádost označit za zjevně právně nepřipustnou, jestliže její podání výslovně předvídá zákon. Zjevná právní nepřipustnost žádosti znamená, že takové žádosti nelze vyhovět, neboť to právní úprava neumožňuje. K procesnímu institutu zastavení správního řízení v případech uvedených v § 66 odst. 1 a 2 správního řádu, srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.4.2007, č.j. 4 Ads 7/2007-50.“

Po vydání tohoto rozsudku a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení rozhodl žalovaný o žádosti žalobce nyní žalobou napadeným rozhodnutím. Žalobou napadené rozhodnutí ve vztahu k výroku žalovaného o zastavení řízení podle § 90 odst. 4 správního řádu obsahuje kromě citace zákonného ustanovení jedinou větu odůvodnění, že ve věci nelze vydat nové rozhodnutí, neboť v žádosti uvedené časové období, na které bylo požadováno

povolení provozování výherních hracích prostorů, již uplynulo. Jakkoli stručnost odůvodnění rozhodnutí správního orgánu obecně nemusí představovat nepřezkoumatelnost rozhodnutí, v tomto případě je odůvodnění natolik neurčité ve vztahu k důvodům, které vedly žalovaného k zastavení řízení, že o důvodech zákonnosti zastavení řízení by bylo možno pouze spekulovat. Důvody pro zastavení řízení nejsou označeny ani v rovině citace zákonného ustanovení ani v obecné rovině označení právního důvodu jinak uvedeného v ustanovení § 66 správního řádu. Odůvodnění rozhodnutí trpí takovými deficity, že se jedná o zásadní vady způsobující nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného jak pro nesrozumitelnost, tak pro naprostou absenci důvodů. Pro tyto vady nelze jinak, než napadené rozhodnutí žalovaného opětovně zrušit, neboť odůvodnění neodpovídá ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož je správní orgán povinen vyložit důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, jakož i informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a jeho vyjádřením k podkladům pro rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalovaný tak neučinil, jak mu ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu ukládá, neobsahuje správní rozhodnutí žádné závěry, které by bylo možno v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí přezkoumat. Soud zcela přisvědčil námitce žalobce, že správní orgán se vůbec nezabýval podmínkami vyplývajících z aplikovaného ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu, podle něhož „jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků“. Správní orgán je tak povinen se v odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení přesvědčivě vypořádat se všemi podmínkami vyplývajících z citovaného ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu, a to z úřední povinnosti, což se v dané věci nestalo, a žalobce tak důvodně vytýká žalovanému zkrácení na svých právech.

Vady správního rozhodnutí, které spočívají v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů či pro nesrozumitelnost přitom nemohou být zhojeny dodatečným odůvodněním ze strany zdejšího soudu, neboť by se jednalo o rozhodnutí překvapivé (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.10.2011, č.j. 1 As 93/2011-79 nebo rozsudek téhož soudu ze dne 15.12.2011, sp.zn. 7 As 126/2011-43, dostupné na www.nssoud.cz, nebo též nález Ústavního soudu ze dne 16.11.2010, ve věci sp.zn. I. ÚS 1783/10, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>).

Pro úplnost nutno uvést, že otázkami zákonnosti zastavení řízení se zabýval podrobněji Nejvyšší správní soud též v rozhodnutí ze dne 7.4.2011, č.j. 1 As 24/2011-79 a v rozsudku ze dne 14.10.2010, č.j. 5 As 62/2009-68 (publ. pod č. 2176/2011 Sb. NSS), v němž uvedl, že odvolací orgán je oprávněn zastavit řízení s odkazem na ustanovení § 90 odst. 4 (ve spojení s ustanovením § 66 odst. 1 písm. g)) správního řádu jen tehdy, zjistí-li okolnost způsobující zjevnou bezpředmětnost žádosti a nedospěje-li zároveň k závěru, že jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.

Lze uzavřít, že v nyní posuzované věci z důvodu absence náležitého odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nelze přezkoumat existenci zákonných podmínek pro rozhodnutí podle § 90 odst. 4 správního řádu ve spojení s ustanovením § 66 odst. 1 správního řádu a závěr žalovaného o existenci důvodů či podmínek pro zvolený postup nelze najisto postavit.

Ze shora uvedených důvodů soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí žalovaného na základě včas a důvodně podané žaloby opětovně zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu

řízení (§ 78 odst. 1, odst. 4 s.ř.s.), v němž je správní orgán vázán právním názorem tohoto soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Úspěšnému žalobci tak přísluší právo na náhradu nákladů řízení, které představuje odměna za právní zastoupení advokátem, a to za tři úkony právní služby a třikrát režijní paušál, a to ve výši žalobcem požadované a písemně vyčíslené, přičemž spolu se zaplaceným soudním poplatkem činí žalobcem požadované náklady 9.200,- Kč, které soud v plném rozsahu přiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. 6. 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v.r.
předsedkyně senátu